

Παρακλητικός Κανών εις τον Άγιο Ιερομάρτυρα Αντίπα Επίσκοπο Περγάμου

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρός σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρός σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καί ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλος σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καί τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος δ΄ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τόν ἰσαπόστολον Χριστοῦ ἱεράρχην, καί ἀθλητήν παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος, καί
ἱατρόν πανάριστον τῶν νόσων καί ἐν ὧδαῖς, ἀπανταῖς τιμήσωμεν, πρὸς αὐτόν
ἐκβοῶντες, πρόφθασον καί λύτρωσαι, τῆς ὀδόντων ὀδύνης· τῆς ἀφορήτου ἵνα
σε ἀεὶ, ὡς
εὐεργέτην Ἀντίπα γεραίρωμεν.

Δόξα . Ὅμοιον.

Τόν τῆς Περγάμου ἱεράρχην φανώτον, καί μαργαρίτην τοῦ Χριστοῦ
πανυπέριτον, Ἀντίπαν τόν ἀοίδιμον ὀδόντων ἱατρόν. Πάντες εὐφημήσωμεν,
πρὸς αὐτόν ἐκβοῶντες, πρόφθασον καί λύτρωσαι, τῆς τοιαύτης ἀνάγκης· μή
παραβλέψης δέησιν οἰκτράν, τῶν προσφυγόντων τῇ σκέπῃ σου ἅγιε.

Καί νῦν.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοί καί ταπεινοί καί
προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον,
ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπό πλήθους πταισμάτων. Μή
ἀποστρέψης σούς δούλους κενούς. Σε γάρ καί μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς
ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ
γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιον μου ἐστι διά παντός. Σοί μόνῳ ἤμαρτον καί
τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια

τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσας μοι. Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπον Σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσιν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον Σου μόσχους.

καί ὁ κανών οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Περγάμου τόν πρόεδρον Ἀντίπα μέλπω»

Ῥδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. δ' Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολύ νῦν ὀδύνη περιπεσών, ὀδοντοαλγίας, σοι προστρέχω τῷ ἱατρῷ, Ἀντίπα τρισμάκαρ ἐκβοῶν σοι, τήν θεραπεία μοι βράβευσον ἅγιε.

Ἐδέξω βραβεῖα χειρὶ Θεοῦ, νικήσας τήν πλάνην, ὦ Ἀντίπα ἱεουργέ, καί παύεις ὀδόντων τάς ὀδύνας, τοῖς προσκαλουμένοις σου τό θεῖον ὄνομα.

Ῥευμάτων βορβόρου με δυσωπῷ, παθῶν ψυχοφθόρων, καί ὀδόντων τῆς χαλεπῆς, Ἀντίπα θεράπευσον ὀδύνης καί καχεκτοῦνται ἐπισκέψη ἅγιε.

Γενοῦ μοι προστάτης καί ἱατρός, ἐν νόσοις Ἀντίπα καί ὀδύνης τῆς χαλεπῆς, ὀδόντων με λύτρωσαι τρισμάκαρ, καί γάρ πλουσίως τήν χάριν ἀπέιληφας.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, δυσώπει ἀπαύστως τόν Υἱόν σου ὑπέρ ἡμῶν, τῷ πίστει καί πόθῳ σε τιμώντων, καί τῆς ὀδόντων ὀδύνης με λύτρωσαι.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μυροβλύτα Ἀντίπα, τά τῆς ψυχῆς ἴασαι, πάθη καί ὀδόντων με νόσου τάχος

θεράπευσον, ὅπως γεργαίρω σε, καί ἐκτελῶ σου ἐκ πόθου τήν πανέορτον, ὧ ἱεροαθλε.

Ὁδηγόν καί προστάτην, πρὸς τόν Θεόν ἔνδοξε, πάντες προβαλλόμεθα μάκαρ καί ἱκετεύομεν, ὀδύνης λύτρωσαι, τῆς τῶν ὀδόντων καί πάσης, νόσου καί κακώσεως τῆ μεσιτεία σου.

Ἵπεξῆλθες γενναίως, αὐτομολῶν πάνσοφε, πρὸς τό τῆς ἀθλήσεως στάδιον καί κατήσχυνας, τόν ὑπερήφανον, καί τῷ τῆ νίκης στεφάνῳ, πρὸς Χριστοῦ κεκόσμησαι Ἄντίπα ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Τήν πυρίμορφον χαῖρε, τοῦ παντουργοῦ σκῆνωμα, ἄνθος μυστικοῦ παραδείσου, χαῖρε ηδύπνοον, παρέχων ἅπασι, τήν μυστική εὐωδίαν, τοῖς σε μακαρίζουσι καί μεγαλύνουσι.

Διάσωσον, τῆς τῶν ὀδόντων δεινῆς ἡμῶν καχεξίας, ἱερομάρτυς Χριστοῦ Ἄντίπα, τούς πόθῳ προστρέχοντας, τῆς σκέπη σου τῆ θερμῆ καί ἁγία.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτης θερμός ὑπάρχεις καί ὑπέρμαχος, τοῖς πόθῳ αἰεὶ τῆ σκέπη σου προστρέχουσιν, ὧ Ἄντίπα ἱερόαθλε, καί βοῶσι σοι ἅγιε, τῆς τῶν ὀδόντων λύτρωσαι ἡμᾶς, πικράς ὀδύνης καί πάσης κακώσεως.

Ῥοδή δ''. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ ναός σου πανίερε, βρῦει τάς ἰάσεις πᾶσι τοῖς χρήζουσι, καί ὀδόντων παύει κάκωσιν, τῶν προσκαλουμένων σε ἐκ πίστεως.

Νοσημάτων παντοίων με, καί τῆς τῶν ὀδόντων ὀδύνης ῥῦσαι με, ὧ Ἄντίπα ἱερόαθλε, ἵνα πόθῳ μέλπῳ σου τά θαύματα.

Πᾶς προστρέχων τρισόλβιε, σου τῆ ἀντιλήψει λαμβάνει ἴασιν, τῆς ὀδόντων πικράς τύψεως, καί γεραίρει πόθῳ σου τά θαύματα.

Θεοτοκίον

Ῥητῶν χαῖρε τό πλήρωμα, τῶν προφητικῶν Χριστόν ἢ κυήσασα, δι' οὐ πλάνη

πεφυγάδευται, καί φώς ἀληθείας πεφανέρωται.

Ῥδὴ ἔ'. Ἴνᾱ με τι ἀπώσω.

Ὁ ναός σου τρισμάκαρ, ἰατρεῖον τυγχάνει Χριστοῦ τῆ χάριτι τυφλοῖς γάρ τό βλέπειν, καί βαδίζειν χωλοῖς σαφῶς δίδοται, καί ὀδόντων παύει, πικράν ὀδύνην τοῖς ἐν πίστει, εἰσιούσιν Ἀντίπα μακάριε.

Ἐξίασαι ὀξέως, πάθη πολυώδυνα Ἀντίπα ἔνδοξε, καί τήν εὐρωστίαν, τοῖς νοσοῦσι βραβεύεις ἐκάστοτε, καί γάρ ὁ Δεσπότης, πλουσίαν χάριν σοι τρισμάκαρ, ἰαμάτων Ἀντίπα δεδώρηται.

Δωρεαῖς φωτοβόλοις, σου καταγλαίζεται τό θεῖον τέμενος, ἐν αὐτῷ φοιτῶν γάρ, οὐρανόθεν Ἀντίπα πανίερε, ἀπελαύνεις νόσους, δαιμονικά στίφη ἀπείργεις, καί ὀδόντων παρέχεις τήν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Ῥήματι Ἀρχαγγέλου, Λόγον τόν πανάγαθον εκυοφορήσας καί ἡ τοῦ Ὑψίστου κόρη, δύναμις σοι ἐπεσκίασεν, ὅθεν ὡς μητέρα, Λόγου Θεοῦ σε νῦν εὐλόγως, λογικαῖς μελωδίαις γεραίρομεν.

Ῥδὴ στ'. Τήν δέησιν.

Ὁ ἔτοιμος, ἰατρός τῶν νοσοῦντων, καί ὀδόντων τῆς ὀδύνης ἀκέστωρ, θεραπευτῆς πάσης ἄλλης τε νόσου, καί τῶν ψυχῶν σωτηρίας ἐπίσημος, προστάτης καί πρέσβυς πρὸς Θεόν, ὁ Ἀντίπας ὁ μέγας τιμάσθω μοι.

Νυγεῖσα σου, ἡ ψυχὴ θεῖω βέλει, τῆς γλυκειάς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, καί τό αὐτοῦ πολυπόθητον κάλλος, φανταζομένη διόλου προσέδραμες, ὀπίσω αὐτοῦ μαρτυρικῶς, καί αὐτοῦ νῦν τρυφάς ἀγαλλόμενος.

Αγίως σου, διανύσας Ἀντίπα, τόν ἰσάγγελον καί ἔνθεον βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, συναυλίζη Ἀγγέλοις, καί νοσημάτων ἐλαύνεις κατήφειαν, ὀδόντων τε παύεις χαλεπήν, τῶν πασχόντων ὀδύνην πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν μου, ἀνιάτως Παρθένε, καί τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθείσαν, τοῦ πονηροῦ τήν καρδίαν μου κόρη, τῷ δραστικῷ σου φαρμάκῳ θεράπευσον, καί σῶσον με τόν ἐπί σοί, πεποιθότα πανάχραντε Δέσποινα.

Διάσωσον, τῆς τῶν ὀδόντων πικράς ὀδύνης, ιερόαθλε τρισμάκαρ Ἀντίπα, καί παντοίας ἐπιφοράς τούς τιμῶντας σε, ὡς ἔτοιμος βοηθός ἐν ἀνάγκαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσαν μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἰατρέ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος ἄμισθε, τῆς ὀδόντων ὀδύνης ἀκέστωρ σοφώτατε, ὦ Ἀντίπα ιεροάθλε, τούς ἰκέτας σου ἡμᾶς, σπεῦσον θεράπευσον ταχύ, τούς κατ' ἄμφω ἀσθενεῖς, καί πρός σε καταφεύγοντας, πράυνος τάς ὀδύνας, σβέσον τάς καταιγίδας, τῶν συνεχόντων ἡμᾶς δεινῶν, τῆ πρεσβεία σου προστρέχοντας.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καί οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον. (Κεφ. ί' 1 καί ί' 5-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καί θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καί πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδόν ἐθνῶν μή ἀπέλθητε, καί εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μή εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δέ μᾶλλον πρός τά πρόβατα τά ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δέ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ ἱεροάθλου, πρεσβείας, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στιχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Περγάμου τόν πρόεδρον, ἱεροάθλων τό κλέος, Ἀντίπαν τόν πάνσοφον, ὀδόντων ἀκέστορα τόν σοφώτατον, ἀσθενῶν ἔτοιμον, ἰατρόν ἄμισθον, κατά χρέος

εὐφημήσωμεν, οἱ ἀρυόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀφθόνως ἰάματα, καί πόθῳ ἐκβοήσομεν πρὸς αὐτόν καρδίας εὐθύτητι. Ἀντίπα τρισμάκαρ, πανόλβιε θεράπων τοῦ Χριστοῦ, ἐκ πάσης νόσου περίσωζε, τούς πιστῶς καλοῦντας σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε Ἐλέησον (ιβ)

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Τείνας τὸν νοῦν σου ἱεράρχα, πρὸς τὸν μόνον Θεόν τε καὶ Δεσπότην, σῶς τρυφάς τας πολλάς ὑπέμεινας βασάνους, νῦν δε ἴασαι ἅγιε, τῶν ὀδόντων ἡμῶν πόνους.

Ἰνᾶ σε πόθῳ εὐφημοῦμεν, καί τιμῶμεν σου τὴν μνήμη ᾧ Ἀντίπα, τὰς ὀδύνας ἡμῶν θεράπευσον τρισμάκαρ, καί τῶν ὀδόντων ἰάσιν, παράσχου τῶν καλούντων.

Πύλαι ἠνοιγήσαν σοι πόλου, ὡς βαδίσαντα ὀδὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ Ἀγγέλων χοροί, ὑπήντων σοι Ἀντίπα, ἀναβοῶντες εἰσεθλε, ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον πύλας μοι Παρθένε, παραδείσου ἃς ἔκλεισεν ἡ Εὐα καὶ ἐντός με ἀγνῆ εἰσάγαγε βοῶντα, εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίω.

Νῦν τὰ ἄνω κατώκησας Ἀντίπα, σὺν Ἀγγέλοις βασιλεία τὸν πάντων, Θεὸν ὑμῶν καὶ σώζων τούς καλοῦντας σε, ἐκ πικρὰς ὀδύνης, ὀδοντοαλγίας, ὡς εὐμενῆς προστάτης.

Μνεΐαν Πάτερ ποιοῦ τῶν σε τιμώντων, καὶ τελούντων τὴν εὐσημον σου μνήμην, τὰς αἰτήσεις πληρῶν καὶ λύων τὰς ὀδύνας, ὀδόντων καὶ οὐλῶν ἡμῶν, ἱερόαθλε Ἀντίπα.

Ἐντρυφῶντες θαυμάτων χαρακτῆρος, τοῦ σεπτοῦ σου Ἀντίπα καθ' ἐκάστην, ευχαριστίους ὕμνους σοι προσφέρωμεν, ἀκέστορι τῷ θιῷ, ἀνυμνολογούντες, Περγάμου μέγα κλέος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κούφη νεφέλη θεοτόκε, χαῖρε στάμνα χρυσή τοῦ θείου μάννα, χαῖρε ἡ κλιμαξ πάντας ἢ μετάγουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς πόλον, τούς ὑμνολογοῦντας, τοῦ τόκου σου τό ξένον.

Ἰδὴ θ´. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Λαμπρός καὶ φεραυγής σου ὁ χαρακτήρ, τῆς εἰκόνοσ Ἀντίπα ἀείμνηστε, ὡς ἀληθῶσ, Κύριον δοξάσασ γάρ ἐπὶ τῆσ γῆσ, αὐτό σε ἀντεδόξασε, χάριν δεδωκῶσ σοι τοὺσ δασιλῶσ, παρέχειν τάσ ἰάσεισ τοῖσ πόθῳ προσιούσι, καὶ αἰτουμένουσ σὴν ἀντίληψιν.

Παράσχου τοῖσ τελοῦσι χαρμονικῶσ, σου τὴν μνήμην Ἀντίπα ἀείμνηστε, λύσιν πολλῶν ,παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ δυσχερῶν, καὶ ἀφορήτου λύτρωσαι, ὀδόντων ὀδύνης τῆσ χαλεπῆσ, ὅπως σε κατὰ χρέοσ, δοξάζωμεν ἀπαύστωσ, καὶ σὴν εἰκόνα ἀσπαζόμεθα.

Ὡσ ἄστρον φαεινότατον ἠ σεπτῆ, τοῦ σοφοῦ ἱεράρχου ἐπέλαμψε μνήμη καὶ γάρ, Κύριον ἐδόξασεν ἀληθῶσ, τοῖσ θείοισ αὐτοῦ μέλεσιν, ὥσπερ ὀλοκαύτωμα ἱερόν, καὶ νῦν σὺν τοῖσ Ἀγγέλοισ, εὐφραίνεται ἀξίωσ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενοσ.

Θεοτοκίον.

Φωνάσ τῶν οἰκετῶν σου ὡσ ἀγαθῆ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα, ἀλλ´ ἐκτενῶσ, αἰτήσαι τόν πάντων Δημιουργόν, τῷ βασιλεῖ τά τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστία τὴν ψυχικήν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείασ, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἄξιον ἐστιν ὡσ ἀληθῶσ, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτωσ τῶν Σεραφεείμ· τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντωσ Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τά παρόντα μεγαλυνάρια,

Χάριν ἰαμάτων παρά Θεοῦ, εἰληφῶσ Ἀντίπα, θεραπεύεισ πάθη δεινά, διό τοῖσ ἐν πίστει σε ἐπικαλουμένοισ, θεράπευσον ὀδόντων, τό ἄλγος πάνσοφε.

Τόν ἐν ἱερεῦσι θαυματουργόν, καὶ ἐν ἀθληφόροισ, ἀπροσμάχητον βοηθόν, καὶ τόν τῆσ ὀδόντων ὀδύνης ἐλατῆρα, Ἀντίπα τόν γενναῖον, πάντεσ τιμήσωμεν.

Ἔχοντεσ ναόν σου τόν θαυμαστόν, Ἀντίπα τρισμάκαρ, ὡσ προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν τούτῳ ἐν πόνοισ τῶν ὀδόντων, καὶ ἐπηρείασ πάσῆσ ἀπολυτρούμεθα.

Σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἀθλητά, τοὺσ ὑπό τὴν σκέπην σου, καταφεύγοντασ ἐκτενῶσ, καὶ λύτρωσαι τάχοσ ὀδόντων τῆσ ὀδύνης, ἰνᾶ ὡσ εὐεργέτην σε

μεγαλύνομεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τά Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομα Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ρυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τά ἑξῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἄγιε Ἀντίπα τῷ Χριστῷ, νῦν ὁ παριστάμενος σπεῦσον εὐχὴν ποιήσασθαι, ὑπὲρ τοῦ ἱκέτου σου, ἵνα τοῦ ἄλγους ῥυσθῶ, τῶν ὀδόντων ὁ δείλαιος· πρὸς σε γάρ προστρέχω, σὺ γάρ μόνος ἅγιε ὡς παρρησίαν πολλήν, πρὸς τόν Ἰησοῦν κεκτημένος, δύνασαι κάμε ἀπαλλάξαι, τοῦ ὀδυνηροῦ τούτου νοσήματος.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμήν.